

ทักษะทางวิชาชีพของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติ
ของนักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Professional skills of being an accountant in the digital age in the
perspective of accounting students Bangkokthonburi University

พงศ์ธนวัฒน์ นวลดี¹, ณัฐพงศ์ พันธเกียรติไพศาล¹, สนาสิริ แสงสุข¹

และ พงษ์พิพัฒน์ มัลลิกะมาลย์^{2*}

Pongtanawat Noundee¹, Natthaphong Panthakiatpaisarn¹, Sanasiri Saengsuk¹

and Pongpipat Mallikamal^{2*}

¹คณะบัญชี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

¹Faculty of Accountancy, Bangkokthonburi University

²คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

²Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University

E-mail: Pongpipat.mal@bkkthon.ac.th

วันที่รับบทความ : 30 กรกฎาคม 2568, วันที่แก้ไขบทความ ครั้งที่ 1 : 3 พฤศจิกายน 2568

วันที่แก้ไขบทความ ครั้งที่ 2 : 13 ธันวาคม 2568, วันที่แก้ไขบทความ ครั้งที่ 3 : 26 ธันวาคม 2568

วันที่ตอบรับการตีพิมพ์ : 26 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวัดระดับทักษะทางวิชาชีพของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 397 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ โดยวิธี Enter

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับทักษะทางวิชาชีพบัญชีในการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์ และแก้ไขด้านทักษะการจัดการ และด้านบุคลากรและการสื่อสาร 2) ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ สถิติที่ระดับ .05 และพบว่าทักษะด้านบุคลากรและการสื่อสารและด้านทักษะการจัดการ ไม่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจ

การเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ส่วนทักษะด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ยุคดิจิทัลได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะวิชาชีพบัญชี, บัญชียุคดิจิทัล, ทศนคติของนักศึกษา

Abstract

This study aims to: 1) Assess the level of professional skills for digital-era accounting as perceived by undergraduate accounting students at Bangkokthonburi University. 2) Analyze the relationship between accounting professional skills and satisfaction with being a digital- era accountant among undergraduate accounting students at Bangkokthonburi University. The sample consisted of 397 accounting undergraduate students from Bangkok Thonburi University during the 2023 academic year. The research tool employed was a questionnaire, and the statistical methods used for data analysis included percentages, means, standard deviations, and multiple linear regression analysis via the Enter method.

The research found that 1) The level of professional accounting skills in being a digital age accountant in the attitude of students is generally very high when considered as a list of the highest average aspects, such as accounting ethics, accounting knowledge and skills, digital technology, analysis and resolution, and management skills. 2) The relationship between professional accounting skills and satisfaction with being a digital age accountant. In the attitude of students, there was a statistically significant correlation at the .05 level, and it was found that personnel and communication skills and management skills could not predict satisfaction with being a digital age accountant. Skills in accounting knowledge and skills, accounting ethics, analysis and solutions, digital technology can predict the satisfaction of being a digital accountant with a statistically significant level of .05

Keywords: Accounting professional skills, Digital accounting, Student attitudes

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตมากขึ้นหลังเกิดการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจที่ได้รับผลจากการแพร่ระบาดของไวรัส โควิด-19 (สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ (IHPP) กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค, 2564) หน่วยงานและทุกภาคส่วนทั้งต่างได้รับผลกระทบบางธุรกิจ ในด้านกลุ่มสินค้า การผลิต และการส่งออกสินค้า บริการ และการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการหดตัวลง แต่ในทางกลับกันบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปได้ทำให้ภาคธุรกิจบางประเภท ได้เติบโตอย่างก้าวกระโดด ธุรกิจนั้นคือ ธุรกิจเทคโนโลยี ดิจิทัลซึ่งได้เข้ามามีบทบาทอย่างมาก มีส่วนแบ่งทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ดิจิทัลหรือผลิตภัณฑ์

ที่เปิดใช้งานทางดิจิทัลในพอร์ตโฟลิโอได้เพิ่มขึ้นอีกด้วย ดังนั้น ธุรกิจต่าง ๆ ปรับตัวเอาเทคโนโลยีมาช่วยในการทำงานทั้งการขาย การผลิต การสั่งซื้อซึ่งทำให้เกิดความรวดเร็ว และสามารถประหยัดต้นทุนได้อีกด้วย เป็นการยกระดับธุรกิจและเปลี่ยนแปลงธุรกิจไปสู่การทำงานแบบดิจิทัล จึงส่งผลต่อหลายอาชีพมีความเสี่ยงที่จะตกงานหรือบางสายอาชีพอาจเลิกจ้างแล้วให้เทคโนโลยีแทน รวมไปถึงนักบัญชีก็ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน จึงทำให้นักบัญชีต้องมีการปรับตัวตาม และการเป็นนักบัญชีในยุคดิจิทัลควรจะปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นทุกวัน และจะไม่มีวันช้าลง ก็หมายถึงว่านักบัญชีถึงเวลาต้องปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลนั่นเอง (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2564) นักบัญชีในยุคดิจิทัลจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เพื่อสามารถตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันท่วงที และสามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะสู่ “วิชาชีพบัญชี” ในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2560) ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับนักศึกษาที่จะจบการศึกษา ในสาขาการบัญชี ในยุคดิจิทัล

เมื่อมีการปรับเปลี่ยนการทำงานในรูปแบบเดิมมาใช้เทคโนโลยีเริ่มเข้ามาทดแทนการทำงานของนักบัญชี ทำให้กระบวนการทำงานที่ราบรื่นและใช้ระยะเวลาสั้นลง ลดขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อน และในขณะเดียวกันยังเพิ่มประสิทธิภาพ อีกด้วย แต่ทักษะที่สำคัญของนักบัญชีที่เครื่องจักรยังไม่สามารถทำได้ ในการใช้ดุลยพินิจ (Judgement) ตีความรายการเพื่อปรับใช้มาตรฐานรายงานทางการเงินอย่างเหมาะสม และการประเมินถึงหลักกฎหมายภาษีอากรในระดับเนื้อหาของรายการกับข้อเท็จจริงทางธุรกิจ หากสามารถนักบัญชีสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์เพื่อลดขั้นตอนและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้มากขึ้น โดยการเลือกใช้เทคโนโลยีมาปรับใช้ที่สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนางาน (Solution) ด้วยความคิดสร้างสรรค์ การเลือกรูปแบบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญต่อกลยุทธ์ธุรกิจ การติดต่อสื่อสารและการทำงานเป็นทีม จะเป็นศิลปะในการทำงานที่มีคุณค่าอย่างมากในยุคดิจิทัล แล้วในการสื่อในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลนั้นสำคัญมาก เป็นการยกระดับทักษะของนักบัญชีเหล่านี้ ให้นักบัญชีในยุคดิจิทัลสามารถเพิ่มศักยภาพและเป็นการขยายคุณค่าในการขึ้นมาเย็นเคียงข้างกับธุรกิจ เป็นที่ปรึกษาหรือเป็นคู่คิดในการกำหนดทิศทางและขับเคลื่อนธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความสำเร็จด้วยความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2564) นักบัญชีจึงไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับผิดชอบการบันทึกบัญชี การจัดท่างบการเงินหรือรายงานทางการเงินเท่านั้น แต่กลายเป็นหนึ่งในผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรด้วย เพื่อการวางระบบบัญชี การออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานทางด้านบัญชีให้สอดคล้องเป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาชีพบัญชี (เกษมาพร ยังสัมพันธ์, 2561) นักบัญชียุคดิจิทัลยังจำเป็นต้องมีคุณลักษณะและทักษะการทำงานที่ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (ดิชพงศ์ พงศ์พัชรชัย, 2559) ต้องพัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตนเองในหลายด้าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา และด้านทักษะทางภาษา (จิตติมา ขำดำ, สุพิศ ฤทธิ์แก้ว และ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2562) สิ่งเหล่านี้นอกจากช่วยให้นักบัญชีที่ปฏิบัติงานในองค์กรสามารถยกระดับทักษะในการทำงานเป็นทีมให้มีประสิทธิภาพให้สูงขึ้นได้แล้ว นักบัญชีที่เป็นสำนักงานบัญชียังสามารถยกระดับการให้บริการสามารถพัฒนาทีมงานให้เพิ่มรูปแบบของบริการและค่าบริการวิชาชีพด้วย เนื่องจากสามารถตอบสนองความคาดหวังในการสนับสนุนธุรกิจของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2564)

จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้หลายองค์กรต้องทำการเปลี่ยนองค์กรไปสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) (Reis, 2018) ให้คำจำกัดความ คำว่า Digital Transformation คือการเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่ดิจิทัล 3 บริบท ประกอบด้วย “1) บริบททางเทคโนโลยี การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลมีพื้นฐานมาจากการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น โทรศัพท์มือถือ, social media หรือระบบสมองกลฝังตัว 2) บริบทองค์กร การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลต้องมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงานหรือสร้างรูปแบบธุรกิจใหม่ ๆ และ 3) บริบทสังคม การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลเป็นปรากฏการณ์ที่มีอิทธิพลต่อด้านของชีวิตมนุษย์ เช่น การเสริมสร้างประสบการณ์ของลูกค้า เป็นต้น”

จากที่ความสำคัญดังกล่าว นักศึกษาคณะบัญชีที่จะเป็นกำลังสำคัญของวิชาชีพบัญชีในอนาคตเป็นหนึ่งในวิชาชีพที่สามารถปรับให้เข้ากับความต้องการของผู้ประกอบการในยุคดิจิทัลได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาทักษะทางวิชาชีพของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร เพื่อวัดระดับทักษะทางวิชาชีพของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษา และเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ให้ผลิตบัณฑิตสู่สายงานอาชีพบัญชี ที่มีคุณสมบัติสำหรับการทำงานในยุคบัญชีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวัดระดับทักษะทางวิชาชีพของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล (Accounting Professional Skills in the Digital Era) หมายถึง การมีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพบัญชีอย่างรอบด้าน เพื่อให้มีคุณสมบัติเป็นนักบัญชีมืออาชีพ โดยสามารถบูรณาการ จัดการข้อมูล และกลั่นกรอง เสนอรายงานต่อผู้บริหาร สามารถสื่อสารรับส่งแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างดี สามารถวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไขปัญหอย่างเป็นระบบ ดำรงไว้ซึ่งจรรยาบรรณในวิชาชีพ รวมถึงรู้จักนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการบริหารองค์กร (สรุสนุช บุญวุฒิ และไพฑูรย์ อินตะขัน, 2559 และ Chartered Global Management Accountant, 2018) 1) ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี 2) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี 3) ด้านบุคลิกภาพและการสื่อสาร 4) ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข 5) ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านทักษะการจัดการ

จำนงค์ จันทโชโต. (2565). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานยุคดิจิทัลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พบว่า การพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพ ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ความผูกพันของพนักงานต่อองค์กร การจัดการองค์กรและ

การสื่อสาร และทัศนคติทางวิชาชีพและจรรยาบรรณ สามารถทำนายประสิทธิภาพการปฏิบัติงานยุคดิจิทัลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่มีการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพ มีความรู้ ความสามารถเชิงเทคนิค พนักงานมีความผูกพันต่อองค์กร มีการจัดการองค์กรและการสื่อสาร และมีทัศนคติทางวิชาชีพและจรรยาบรรณในระดับมากจะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยุคดิจิทัลสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) หรือ กล่าวได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานยุคดิจิทัลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี คือ การพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพ ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ความผูกพันของพนักงานต่อองค์กร การจัดการองค์กร และการสื่อสาร และทัศนคติทางวิชาชีพและจรรยาบรรณ

วิธีการดำเนินวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการบัญชีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 397 คน (สถิตินักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 2566) ทั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ประชากรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามผ่าน Open Source ชื่อ Google Forms

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรที่ใช้ศึกษา

ชั้นปี	หลักสูตร	จำนวน	หลักสูตร	จำนวน
ปี 1	ปกติ	73	เทียบโอน	138
ปี 2	ปกติ	39	เทียบโอน	100
ปี 3	ปกติ	31		
ปี 4	ปกติ	16		
รวม		159		238

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษาพิจารณาแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบ ความเที่ยงตรง ครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้อง ในสำนวนภาษา การคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่า 0.975

การวิเคราะห์ผลการวิจัย

สถิติพื้นฐานใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การทดสอบความสัมพันธ์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ (Multiple Linear Regression) โดยวิธี Enter

ผลการวิจัย

การศึกษาทักษะทางวิชาชีพและความพึงพอใจของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับทักษะทางวิชาชีพของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษา และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับทักษะทางวิชาชีพของการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลของนักศึกษา

1.1 ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาสามารถมองหาแนวทางใหม่ ๆ ในการพัฒนาตน สามารถนำความรู้ความสามารถพัฒนากระบวนการทำงาน มีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ในการพัฒนากระบวนการทำงาน มีความรู้ความสามารถในการแก้ไขปัญหา สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการทำงาน อยู่ในระดับมากตามลำดับ

1.2 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ของตนเอง มีน้ำใจในการให้บริการทางวิชาการกับสังคม มีระเบียบวินัยต่อหน้าที่ของตนเอง ยึดมั่นในจริยธรรมของวิชาชีพของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผู้อื่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

1.3 ด้านบุคลการและการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทักษะในการสื่อสารกับผู้อื่น อยู่ในระดับมาก สามารถนำเสนอข้อมูลทางการเงินให้เข้าใจได้ง่าย สามารถเขียนข้อมูลทางการเงินได้ชัดเจนถูกต้อง และมีทักษะในการฟังเพื่อจัดประเด็นได้ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

1.4 ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลการขาย มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลของลูกค้า และมีความเข้าใจในการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด มีความสามารถในการวิเคราะห์หาโอกาสทางธุรกิจ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

1.5 ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความรู้ความสามารถในการใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า มีความรู้ความสามารถในการใช้งานซอฟต์แวร์วิเคราะห์ข้อมูล และมีความรู้ความสามารถในการใช้งานโปรแกรมบัญชี มีการติดตามเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

1.6 ด้านทักษะการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำ มีความรู้ความสามารถในการระบุ ประเมิน ข้อมูลทางการเงิน มีความรู้ความสามารถในการจัดการกระบวนการทำงานในด้านอื่นๆ มีความรู้ความสามารถในการจัดการความเสี่ยงทางการเงิน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ทักษะ	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจ				
	b	SE _b	β	t	p-value
ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี	0.098	0.036	0.129	2.372	0.000
ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	0.133	0.142	0.251	1.945	0.027
ด้านบุคลากรและการสื่อสาร	0.143	0.170	0.147	1.765	0.076
ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข	0.398	0.296	0.114	2.322	0.002
ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	0.201	0.215	0.314	2.217	0.012
ด้านทักษะการจัดการ	0.175	0.214	0.231	1.316	0.173
ค่าคงที่ 0.089 , SE _{est} = ±.46 , R = 0.814 , R ² = 0.642 , F = 48.367 , p-value = 0.722					

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านบุคลากรและการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านทักษะการจัดการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.814 ไตร้อยละ 64.20 อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ±.46

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ทักษะทางวิชาชีพบัญชีในการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านบุคลากรและการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านทักษะการจัดการ โดยมีประเด็นอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ระดับทักษะทางวิชาชีพบัญชีในการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี และด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข ด้านทักษะการจัดการ และด้านบุคลากรและการสื่อสาร เมื่อพิจารณา “ด้านจรรยาบรรณ

วิชาชีพบัญชี” เป็นด้านที่นักศึกษามีทัศนคติระดับความคิดเห็นสูงสุด ซึ่งเห็นได้ว่านักศึกษา คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ให้ความสำคัญในการยึดมั่นมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น มีน้ำใจ มีความเอื้อเฟื้อ มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ของตนเอง อาจเกิดจากสถาบันการศึกษาได้ส่งเสริมในการปลูกฝังจรรยาบรรณในวิชาชีพบัญชีอย่างต่อเนื่องผ่านรายวิชาที่เกี่ยวข้อง และมีโครงการบริการวิชาการกับสังคมทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากสังคมให้ตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับกับงานวิจัย (รุ่งระวี มั่งสิงห์ และ ชุมพล รอดแจ่ม, 2564) ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัลกับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี สมรรถนะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัล ด้านความรู้และปัญญาในวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความชำนาญในทักษะต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ ภาพรวมประกอบด้วย การเติบโตทางเศรษฐกิจมีส่วนในการส่งเสริมการสร้าง สมรรถนะของนักบัญชี เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตามเกณฑ์มาตรฐานระหว่างประเทศ (Standard 1) ความรอบรู้ในโปรแกรมด้านบัญชีทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมศักยภาพด้าน การใช้โปรแกรมบัญชี (Standard 2) ความรู้ในด้านการวางแผนและควบคุมงบประมาณการหรือการวางแผนทางการเงินขององค์กร (Standard 3) มีความสามารถในการตรวจสอบและประเมินในงบการเงินต่าง ๆ (Standard 4) และปัจจัยสนับสนุนพื้นฐานจากองค์กรทั้งทรัพยากรสนับสนุนการทำงาน และการส่งเสริมความรู้เพิ่มเติมจากการฝึกอบรม (Standard 5) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (นิรมล คชแก้ว และ จิตาภรณ์ สินจรรย์ศักดิ์, 2565) ศึกษาเรื่อง คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ คุณภาพการจัดท่างบการเงินของ ธุรกิจ SMEs ในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัลโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

2. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีกับความพึงพอใจต่อการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัล ในทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ทักษะวิชาชีพบัญชีได้แก่ ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านบุคลากรและการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านทักษะการจัดการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 และการหาค่าสัมประสิทธิ์พบว่า ด้านบุคลากรและการสื่อสาร และด้านทักษะการจัดการ ไม่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลของนักศึกษาได้ ส่วนทักษะด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านการวิเคราะห์และแก้ไข และด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจการเป็นนักบัญชียุคดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับทักษะด้านบุคลากรและการสื่อสาร และด้านทักษะการจัดการของนักศึกษาไม่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจได้ เนื่องจากในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสื่อสารจากแบบเผชิญหน้าเป็นการสื่อสารแบบผ่านระบบออนไลน์หรือเทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะในการจัดการนั้นจะต้องเกิดจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในองค์กรมากกว่าการ

เรียนรู้ที่เกิดจากห้องเรียน ทำให้ทัศนคติของนักศึกษาต่อทักษะนี้อยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ (จารุวรรณ แซ่เต๋, 2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัลกับความสำเร็จในการทำงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชี บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล ด้านความรู้และความสามารถทางการบัญชี มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการทำงาน โดยรวม 2) ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการทำงาน ด้านการเป็นที่ยอมรับ และด้านผลสัมฤทธิ์ในงาน 3) ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล ด้านบุคลิกภาพและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการทำงานโดยรวม 4) ทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการทำงาน ด้านความก้าวหน้า และสอดคล้องกับ (เพ็ญภา เกอเกต, ฐริชาติ พรหมเต็ม และวิโรจน์ ไพบูลย์เวชสวัสดิ์, 2564). ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชียุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัดในจังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชียุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน นอกจากองค์ประกอบของความเป็นมืออาชีพของนักบัญชียุคดิจิทัลมี 4 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน ทักษะคุณลักษณะเฉพาะของนักบัญชี และจรรยาบรรณของนักบัญชี

ข้อเสนอแนะ

1. เพิ่มการศึกษาในด้านอื่น ๆ เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการการเพื่อทักษะวิชาชีพบัญชี
2. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษา
3. ศึกษากลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเพิ่มเติม เพื่อได้ข้อมูลเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

- กษมาพร ยังสัมป่อย. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จารุวรรณ แซ่เต๋. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัลกับความสำเร็จในการทำงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชียมหาบัณฑิต). มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จำนงค์ จันทโชโต. (2565). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานยุคดิจิทัลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี. วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ (JISB) ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – เมษายน 2565.

- จิตติมา ขำดำ และคณะ. (2562). ความรู้ความสามารถของนักบัญชีและความเข้าใจในมาตรฐานการจัดทำบัญชีภาครัฐที่มีผลต่อประสิทธิภาพงานบัญชีของสำนักอัยการสูงสุด. วารสารนักบริหาร. ปีที่ 39, ฉบับที่ 2, หน้า 52-65.
- ดิชพงศ์ พงศ์พัชรชัย. (2559). แนวทางการส่งหนังสือยืนยันยอดในยุคไทยแลนด์ 4.0. ก้าวทันข่าวชาวอดิต ฉบับที่ 30. เข้าถึงเมื่อ (15 พฤษภาคม 2565). เข้าถึงได้จาก (<https://www.tfac.or.th/upload/9414/yPGFvo5bMM.pdf>).
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2560). ระบบราชการ 4.0 กับการสร้างนวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการ ภาครัฐ. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2566, จาก <https://www.dpe.go.th/manual-files401291791810>.
- นิรมล คชแก้ว และจิตตารณ สันจรรย์ศักดิ์. (2565). คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานการเงินของธุรกิจ SMEs ในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, ปีที่ 9 (ฉบับที่ 7).
- เพ็ญญา เกอเกต และคณะ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชียุคดิจิทัลและประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ในจังหวัดยะลา.
- รุ่งระวี มั่งสิงห์ และชุมพล รอดแจ่ม. (2564). สมรรถนะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ในยุคดิจิทัลตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี. วารสารนวัตกรรมและการจัดการ, ปีที่ 6 (ฉบับที่ 1).
- สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ (IHPP) กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค. (2564) รายงานผลการทบทวนผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคโควิด-19 ในระดับโลกและในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2566. จาก <https://ddc.moph.go.th/uploads/publish/1177420210915075055.pdf>
- สถิตินักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. (2566). คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2564). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2566. จาก <https://www.tfac.or.th/Article/Detail/66980>.
- สรันนุช บุญวุฒิ และไพฑูรย์ อินตะชน. (2559). การศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะของนักบัญชียุคใหม่ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารการจัดการสมัยใหม่.
- Chartered Global Management Accountant. (2018). Building a better business, together. [PDF file]. Retrieved December 31, 2021, from <https://www.cgma.org/content/dam/cgma/resources/reports/downloadabledocuments/cgma-finance-business-partnering.pdf>
- Reis. (2018). Digital Transformation: A Literature Review and Guidelines for Future Research. Trends and Advances in Information Systems and Technologies, 411-421. Retrieved https://www.researchgate.net/publication/323994364_Digital_Transformation_A_Lit